

Startside>Find en advokat eller anden juridisk fagperson>Typer af Juridiske erhverv

Den sprogdugave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

finsk

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

Typer af Juridiske erhverv

Finland

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Finland.

Juridiske erhverv – indledning

De juridiske erhverv i Finland omfatter dommere ved domstolene, anklagere, offentlige retshjælpsadvokater, advokater, notarer og tvangsfuldbyrdende tjenestemænd (fogeder).

Anklagere

Organisation

Ifølge Finlands grundlov er **rigsanklageren** landets øverste anklager og leder af anklagemyndigheden.

Anklagemyndigheden har en todelt struktur. Den består af rigsanklagerens kontor, den centrale anklagemyndighed og 15 lokale anklagemyndigheder med 50 kontorer. Der er ansat 581 medarbejdere ved den finske anklagemyndighed, hvoraf de 381 er anklagere.

De øverste distriktsanklagere leder de lokale anklagemyndigheders kontorer. Derudover findes der assisterende øverste distriktsanklagere og distriktsanklagere. Ved nogle af anklagemyndighederne arbejder der assisterende anklagere, som er under uddannelse til at blive anklagere.

Alle de ovennævnte er **almindelige anklagere** og har, med nogle få undtagelser, beføjelse til at rejse tiltale i forbindelse med alle straffbare handlinger, der begås i deres retskreds. Særlige anklagere, f.eks. Rigsdagens justitsombudsmand eller justitskansleren, har kun beføjelse til at rejse tiltale i nogle ganske bestemte sager.

Rolle og ansvarsopgaver

Ifølge loven har anklageren til opgave at påvise det strafferetlige ansvar i forbindelse med en straffesag på en sådan måde, at parternes retssikkerhed og den offentlige interesse beskyttes. Anklageren skal udføre sin opgave på objektiv, hurtig og økonomisk vis.

Anklagemyndigheden skal på alle aktivitetsområder overholde de fælles værdier om retfærdighed, kompetence og hensyn til almenvellet.

Titlen offentlig anklager henviser til anklagerens offentlige funktion. I modsætning til de andre parter i en straffesag handler anklageren ikke i sin egen interesse, men på vegne af samfundet og under varetagelse af samfundets interesser. En anklager er en **statsansat tjenestemand**, som har til opgave at sørge for, at en lovovertræder **straffes i overensstemmelse med loven**. Anklagerne udgør en **uafhængig** del af Finlands domstolsforvaltning.

De fleste straffesager (ca. 80 000 sager om året) behandles af de lokale anklagemyndigheder. Rigsanklagerens kontor behandler primært straffesager, der er af en større betydning for samfundet som helhed. Det drejer sig om nogle få dusin hvert år.

Efterforskningen af forbrydelser påhviler **politiet**. Når efterforskningen er afsluttet, sendes det indsamlede materiale til anklageren, som vurderer sigtelseerne i sagen. Det vil sige, at anklageren for hver enkelt mistænkt person og hver enkelt påstået handling tager stilling til, om der er begået en kriminel handling, og om bevismaterialet er tilstrækkeligt til at rejse tiltale.

Der skal rejses tiltale, hvis der umiddelbart foreligger tilstrækkelige beviser mod den mistænkte. Hvis bevismaterialet ikke er tilstrækkeligt, eller hvis der af andre årsager ikke kan rejses tiltale (f.eks. på grund af sagens forældelse), træffer anklageren beslutning om ikke at rejse tiltale.

Juridiske databaser

Webstederne for **rigsanklagerens kontor** og for det finske **justitsministerium** indeholder yderligere oplysninger.

Dommere

Organisation

I Finland afsiges de fleste domme af professionelle dommere. Ved distriktsdomstolene arbejder der desuden også lægdommere. Dommerne repræsenterer det uvildige retsvæsen. Man finder dommere ved højesteret, appeldomstolene og distriktsdomstolene, den øverste forvaltningsdomstol og forvaltningsdomstolene, forsikringsretten, arbejdsretten samt retten for konkurrence- og forbrugersager. Dommere er statsansatte tjenestemænd og kan ikke afsættes. En dommer kan kun suspenderes efter afgørelse fra en domstol. Desuden kan en dommer ikke tvangsforflyttes til en anden post.

Kapitel 12 i **lov om statsansatte tjenestemænd** indeholder særlige bestemmelser om dommere. Ifølge loven gælder de bestemmelser om orlov, advarsler, ansættelsesophør og midlertidig bortvisning, som gælder for andre tjenestemænd, ikke for dommere. Ifølge lov om statsansatte tjenestemænd har dommere pligt til at fratænde deres stilling, når de når den ved lov fastsatte pensionsalder (som for dommere er 68 år), eller hvis de bliver uarbejdsdygtige.

Rolle og ansvarsopgaver

Dommere

En person, som ønsker at blive dommer, skal have en **juridisk embedseksamen** og have afsluttet **et års domstolspraktik** ved en domstol i første instans. Sædvanligvis bliver man dommer ved at arbejde som **referendar** (højststående sekretær) ved en appeldomstol, hvorefter man udnævnes til dommer ved en distriktsdomstol eller en appeldomstol. Fremover skal kandidater også gennemgå en uddannelse. Appeldomstolene opslår ledige stillinger, og en udvælgelseskomité vurderer ansøgernes egnethed. Dommerne udnævnes af Finlands præsident.

Lægdommere

Ved **distriktsdomstolene** medvirker der lægdommere, som deltager i afgørelsen af visse sager. Lægdommerne anvendes primært i **straffesager**, men de kan også deltage i **civilretlige sager** og **retstvister, der vedrører forpagtning/lejemål**. Ved en distriktsdomstol behandles en sag af én almindelig dommer, der fungerer som formand, og tre lægdommere. Lægdommerne har uafhængige beføjelser, og om nødvendigt træffes der en afgørelse ved afstemning. Der træffes afgørelse ved stemmeflerhed. Hvis stemmerne står lige i en straffesag, gælder den dom, som er mest fordelagtig for den tiltalte. I en civil sag har formanden den afgørende stemme.

Kommunalerådene udvælger lægdommerne for en periode på fire år. I hver kommune skal der være mindst to lægdommere. Store kommuner har langt flere. Lægdommerne skal være så repræsentative som muligt for kommunens sammensætning, hvad angår alder, køn, sprog og beskæftigelse.

En lægdommer skal være **finsk statsborger**. Personer under 25 år eller over 63 år kan ikke vælges som lægdommere. Ansatte ved domstolene eller i fængselsvæsenet, anklagere, advokater eller ansatte ved politiet kan ikke fungere som lægdommere. En lægdommer aflægger en dommered eller afgiver en samvittighedserklæring, før vedkommende indtager sit sæde.

Målet er, at hver lægdommer skal deltage ved et retsmøde ca. en gang om måneden eller 12 gange på et år. Distriktsdomstolene betaler lægdommerne et honorar og en godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste.

Offentlige retshjælpsadvokater

Organisation

Offentlige retshjælpsadvokater er jurister eller advokater, som er ansat ved offentlige retshjælpskontorer. Offentlige retshjælpsadvokater er statsansatte og udnævnes af justitsministeren. De offentlige retshjælpskontorer er underlagt justitsministeriet.

For at kunne blive ansat som offentlig retshjælpsadvokat skal man have en juridisk embedseksamen (oikeustieteen kandidaatti) og tilstrækkelig erfaring som advokat eller dommer. Mange offentlige retshjælpsadvokater har desuden ærestitlen varatuomari (juridisk kandidat med domstolserfaring).

Offentlige retshjælpsadvokater møder i retten og skal overholde reglerne for god advokatskik. Det finske advokatsamfunds kontrolbeføjelser omfatter også de offentlige retshjælpsadvokater, og over halvdelen af de offentlige retshjælpsadvokater i Finland er medlemmer af advokatsamfundet. De offentlige retshjælpsadvokater optræder i fuld uafhængighed af andre aktører.

Advokater

Sagførere/advokater

Det er kun medlemmer af det finske advokatsamfund, der må anvende betegnelsen "**asianajaja**" eller "**advokat**". Enhver, der ansøger om medlemskab af **advokatsamfundet, skal bl.a.:**

have en **juridisk embedseksamen** (LL.M.), som giver adgang til at få advokatbestilling være kendt som en hæderlig person

have flere års erfaring med det juridiske erhverv og andre retlige aktiviteter

have bestået en særlig eksamen, som dækker de grundlæggende elementer i det juridiske erhverv og god advokatskik

være uafhængig i forhold til påvirkninger fra regeringen og alle andre, med undtagelse af vedkommendes klient

have en række andre kvalifikationer.

Advokaters ansvar og tilsynsførelse med advokaters praksis

Hvad angår straf- eller erstatningsansvar, afviger advokaters ansvar i princippet ikke fra andre borgeres ansvar. Alle advokater skal dog tegne en ansvarsforsikring til dækning af skader, som skyldes alt andet end forsætlighed eller grov forsømmelighed. Det finske advokatsamfund har oprettet en erstatningsfond, som skal dække skader, der skyldes advokaters strafbare handlinger.

Advokater har desuden et professionelt ansvar. Advokatsamfundets bestyrelse skal sikre, at advokaterne udfører deres opgaver i overensstemmelse med god advokatskik. Hvis de ikke gør det, indleder advokatsamfundet disciplinærsager. En sådan procedure starter som regel med en skriftlig klage.

Justitskansleren informeres om de afgørelser, som advokatsamfundet har truffet, og kan anke disse afgørelser til appelretten i Helsingfors.

Det finske advokatsamfund er en organisation, der er underlagt den offentlige ret, og som reguleres ved lov om advokater af 1958. Forgængeren til denne organisation var en registreret forening af samme navn. Alle medlemmer af begge organisationer er og har altid været advokater.

Advokatsamfundet har ca. 1 850 medlemmer, der betegnes som "advokater" (på finsk: asianajaja, på svensk: advokat). Advokatfirmaerne beskæftiger ca. 600 partnere, hvoraf ca. 120 er offentlige juridiske rådgivere. Retshjælpskontorerne beskæftiger også over 100 juridiske rådgivere, som ikke er medlemmer af advokatsamfundet.

Advokater, som er blevet bortvist fra advokatsamfundet efter en disciplinærsag, kan stadig drive deres erhverv under en anden betegnelse. I sådanne tilfælde praktiserer advokaterne dog uden at være forpligtet som en advokat, og uden at advokatsamfundet fører tilsyn.

Finske statsborgere og statsborgere fra andre lande i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), som er fyldt 25 år, kan få advokatbestilling, forudsat at de opfylder kravene om hæderlighed og i øvrigt har en livsstil, der stemmer overens med de krav, som advokaterhvervet forudsætter. De skal have bestået de akademiske eksamener, der kræves for at kunne arbejde i det finske retsvæsen, samt være i besiddelse af de kompetencer, som er nødvendige for udøvelsen af advokaterhvervet, og den fornødne erhvervs erfaring. De må ikke være erklæret konkurs, og de skal være myndige.

I henhold til de internationale forpligtelser, som Finland har indgået, kan personer, der ikke opfylder de akademiske krav og ikke er i besiddelse af den erhvervs erfaring, som kræves i Finland, men som har de kvalifikationer, der forlanges af advokater i andre EØS-lande, alligevel få advokatbestilling. For at få advokatbestilling skal de pågældende personer dog via en eksamen tilrettelagt af advokatsamfundet kunne godtgøre, at de har et tilstrækkeligt kendskab til finsk lovgivning og til advokaterhvervet i Finland.

Desuden kan personer, der har ret til at drive advokatvirksomhed i en anden EU-medlemsstat, få advokatbestilling i Finland uden at skulle aflægge en særlig eksamen. For at få advokatbestilling uden aflæggelse af eksamen skal ansøgeren i mindst tre år have været optaget i det register, der føres af advokatsamfundet i vedkommendes hjemland, og være kvalificeret til at udøve advokatvirksomhed i en anden medlemsstat (dvs. være optaget i det såkaldte EU-register). Vedkommende skal desuden kunne påvise at have udøvet regelmæssig advokatvirksomhed i Finland i mindst samme periode.

Juridiske databaser

Webstedet for det [finske advokatsamfund](#) indeholder flere oplysninger.

Juridiske rådgivere

I Finland kan næsten alle og enhver yde rådgivning og bistand i juridiske sager, også professionelt. Det er dog meget få af disse rådgivere, der ikke har en juridisk embedseksamen.

Praktiserende advokater, som ikke er medlemmer af det finske advokatsamfund, opfylder måske ikke kravene til advokater, eller foretrækker muligvis ikke at overholde fagets forpligtelser. Advokater, som for nylig har taget deres embedseksamen, eller advokater, der lige er begyndt at praktisere eller er blevet forflyttet fra andre juridiske områder, opfylder eksempelvis ikke kravene, ligesom deltidsadvokater heller ikke gør det.

Notarer

I Finland er notarernes arbejde reguleret ved lov. Notarerne arbejder på de lokale justitskontorer og på tinghusene. Man skal have bestået en juridisk embedseksamen (oikeustieteen kandidaatti) for at blive notar.

Trods mange lighedspunkter afviger notarernes opgaver i Finland i nogen grad fra kollegernes opgaver i resten af Europa og USA. I Finland er notarer altid statsansatte tjenestemænd. Deres notarstillinger er imidlertid ikke fuldtidsstillinger. De fleste af dem fungerer samtidig som justitssekretærer på de lokale justitskontorer. Der hersker en betydelig grad af kontraktfrihed i Finland, og derfor skal kontrakter i Finland ikke nødvendigvis attesteres af en notar. Det eneste civile retlige dokument, der skal attesteres af en notar i Finland, er skøder på fast ejendom.

Notarer beskæftiger sig bl.a. med at attestere gyldigheden af underskrifter og dokumenter og bevidne nøjagtigheden af CV'er. De kan også forsyne dokumenter med en såkaldt "apostille" for at bekræfte, at den underskrivende part har den stilling, der er angivet i dokumentet, og har bemyndigelse til at underskrive det.

Andre juridiske erhverv

Tvangsfuldbyrdende myndigheder

Organisation

Tvangsfuldbyrdelser udføres af lokale fogeder, dvs. distriktsfogeder, lokale politimestre og provinsfogeden i Åland. Disse tjenestemænd assisteres af underordnede fogeder, der i praksis står for de fleste individuelle tilfælde af tvangsfuldbyrdelser. Der er også ansat kontorpersonale ved fogedkontorerne. De tvangsfuldbyrdende fogeder er statsansatte tjenestemænd.

Justitsministeriet har ansvaret for den overordnede ledelse af og kontrol med fogedvæsenet, men også lederne af de juridiske kontorer i de forskellige provinser har kontrolopgaver. De behandler f.eks. klager over procedurefejl. Hverken justitsministeriet eller lederne af de juridiske kontorer har imidlertid beføjelser til at annullere eller ændre en individuel fuldbyrdelsesforanstaltning.

I Finland handler tvangsfuldbyrdelser som regel om inddrivelse af finansielle fordringer, og der findes en nær forbindelse mellem tvangsfuldbyrdelse og rettergang. Under retssagen undersøges det, om kreditors krav er gyldigt, og i bekræftende fald pålægges det skyldneren at betale sin gæld. Hvis dommen ikke efterleves frivilligt, vil den blive tvangsfuldbyrdet. Nogle former for gæld, f.eks. skatterestancer og ubetalte forsikringspræmier, kan inddrives uden en dom.

De tvangsfuldbyrdende myndigheder skal beskytte såvel kreditors som debtors interesser. De stræber efter at få skyldneren til at betale sin gæld frivilligt ved at tilsende vedkommende en opkrævning. Hvis skyldneren ikke betaler frivilligt, bliver der gjort udlæg i løn, pension, erhvervsindtægter eller ejendom. Den ejendom, hvori der gøres udlæg, kan sælges på tvangsauktion.

Sidste opdatering: 30/06/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.